

Wij staan klaar
voor alle dieren!

Menodi



nummer 21 - zomer 2011

www.menodi.nl



3



4



6



7

- 2 Federatie Dierenambulances Nederland blijft *up-to-date*
- 3 EHBZ: redders voor zeehonden in nood
- 4 Bont voor Dieren blij met labelplicht in kleding
- 5 Hardere aanpak van dierenmishandeling
- 6 Er is nog veel te doen na het verbod van de legbatterij
- 7 Baasjes gezocht!
- 8 Dier en eigenaar vaak snel herenigd dankzij Amivedi, Partners, Colofon

Diervriendelijk circus

Goed nieuws vanuit Engeland. Daar heeft een meerderheid van het parlement gestemd voor een motie die het gebruik van wilde dieren in circussen verbiedt. Na Oostenrijk is Groot-Brittannië het tweede Europese land met zo'n verbod.

Nederland loopt op dit gebied nog ver achter. Sterker nog, staatssecretaris Bleker bereidt zelfs een wetswijziging voor die circussen vrijstelling zal geven van de vergunningplicht om uitheemse dieren te mogen houden. Als deze wet er komt, kan iedereen die zich circus noemt wilde dieren gaan houden. En dat terwijl een dierentuin wel een vergunning nodig heeft.

Deze wetswijziging is onbegrijpelijk, want dieren in het circus lijden. Ze zitten opgesloten in kleine hokken of stallen en wisselen steeds van omgeving, omdat ze continu moeten reizen. Dat geeft stress. Ook verveling ligt op de loer. Dit uit zich bij circusolifanten – die vaak langdurig aan de ketting worden gelegd – in stereotiep gedrag, waarbij ze constant met hun hoofd schudden of met hun lichaam van links naar rechts zwaaien.

Gelukkig zijn er ook steeds meer circussen zonder wilde dieren die voorstellingen geven op diverse locaties in Nederland. Het is leuk om zo'n circus te bezoeken. Ik kan me nog goed herinneren dat ik erg onder de indruk was van de voorstelling van Cirque du Soleil. Dit circus heeft als belangrijkste acts jongleren, trapeze, acrobatiek en clownerie. De voorstellingen zijn heel bijzonder door het gebruik van veel kleur, licht en livemuziek.



Een actueel overzicht van circusvoorstellingen zonder (wilde) dieren vindt u op de website www.wildedierendetentuit.nl

Jeroen Koedam, voorzitter.

Over Menodi

Menodi zet zich in voor de rechten en het welzijn van dieren. We willen mensen bewustmaken van dierenleed en ze handvatten aanreiken om dierenleed te voorkomen.

Onze stichting werkt samen met zo'n twintig partners, die we financieel ondersteunen en waarmee we een duurzame verbinding aangaan. Zo zijn we in staat om een netwerk op te bouwen van gespecialiseerde dierenopvangcentra, dierenambulances en deskundigen op het gebied van dierenverzorging.

Het Dierenhulpfonds van Menodi helpt dierenhulporganisaties bij het realiseren van projecten die ten goede komen aan dieren in nood.

Federatie Dierenambulances Nederland blijft *up-to-date*

De Federatie Dierenambulances Nederland (FDN) laat momenteel een nieuw administratiesysteem voor haar leden ontwikkelen. Met dit systeem kunnen ze de ritgegevens, de dierenadministratie en de roosterplanning goed registreren.



Bij de Federatie Dierenambulances Nederland (FDN) zijn zestig dierenambulanceorganisaties aangesloten. Hun vrijwilligers staan dag en nacht klaar voor zieke en gewonde dieren. Veel mensen denken dat het alleen om katten en honden gaat, maar de hulp aan dieren strekt zich veel verder uit. Zo worden ook dieren uit de vrije natuur die hulp nodig hebben naar speciale opvangcentra vervoerd. Als belangenvereniging ondersteunt de FDN haar leden op allerlei gebied. Men geeft bijvoorbeeld adviezen over professionalisering, de inkoop van goederen of elk ander onderwerp waar de aangesloten organisaties vragen over hebben.

De FDN is ook de vertegenwoordiger van de leden en communiceert met de overheid en de ketenpartners. Dit is vooral belangrijk om landelijk iets voor elkaar te krijgen. Een van de behaalde resultaten is een speciale cursus voor dierenambulancepersoneel, die door het ministerie van Landbouw is ontwikkeld en bekostigd.

Daarnaast stelt de federatie software beschikbaar. Omdat het huidige administratiepakket aan vervanging toe is, wordt er momenteel een nieuw pakket ontwikkeld voor de registratie van de ritgegevens, de dierenadministratie en de roosterplanning. Dit is mede mogelijk dankzij financiële steun van Stichting Menodi. De FDN hoopt de nieuwe software nog dit jaar in gebruik te kunnen nemen.



Menodi-tijdschrift digitaal?

Het drukken van dit tijdschrift kost geld, maar natuurlijk willen we u als donateur wel op de hoogte houden. Om kosten te besparen, en zo meer dieren te kunnen helpen, is het nu ook mogelijk om in plaats van een papieren uitgave van dit tijdschrift een digitale versie te ontvangen. Indien u uitsluitend een digitale versie wilt ontvangen, dan kunt u dit aangeven op het formulier op de homepage van onze website: www.menodi.nl.

EHBZ: redders voor zeehonden in nood

“ZE DOEN HET UITSLUITEND VOOR HET DIER, ER IS GEEN EIGENBELANG”

Zeehondencrèche Lenie 't Hart bestaat veertig jaar. In die tijd is deze partner van Menodi uitgegroeid van een eenvoudige opvang voor babyzeehonden tot een compleet zeehondenziekenhuis met tientallen medewerkers. Ook zijn er bij het redden van zeehonden veel vrijwilligers actief, zij vormen samen het EHBZ (Eerste Hulp Bij Zeehonden)-netwerk.



EHBZ-ers, zoals Hessel Wiegman, redden samen elk jaar 400 van de 800 jonge zeehonden die geboren worden.

Als initiatiefneemster Lenie 't Hart van de Zeehondencrèche in Pieterburen begint te vertellen over 'haar' EHBZ-team raakt ze niet meer uitgepraat: “Onze vrijwilligers zijn stuk voor stuk fantastische mensen die houden van de natuur en van dieren. Vaak zijn ze beroepshalve langs de kust werkzaam: in de horeca, bij de politie of als strandjutter. In het geval van een melding kunnen ze snel ter plaatse zijn, meestal binnen een half uur.” Lenie noemt de vrijwilligers in het veld heel bijzonder. “Eigenlijk kan ik daar geen naam op plakken, want ze zijn niet onder één noemer te vangen. Het zijn allemaal individuen, net als de zeehonden. De zeehond gaat in zijn eentje op visvangst; de EHBZ-er gaat in zijn eentje langs het strand. Het zijn de prachtigste mensen van de wereld, maar breng ze niet in een keurslijf met veel regeltjes, want dan lopen ze hard weg.” Eén ding staat vast voor Lenie 't Hart: deze mensen doen het uitsluitend voor het dier. “Er is beslist geen eigenbelang. Vrijwilligers zijn dag en nacht

oproepbaar; je belt en ze gaan eropuit. Sommigen krijgen een kleine brandstofvergoeding en een paar maken voor hun EHBZ-werk gebruik van een auto van de crèche. Die zijn aangeschaft en kunnen worden onderhouden dankzij de steun van onze donateurs en Stichting Menodi.”

ERVARINGEN

De vrijwilligers werken op de Waddeneilanden en langs de Nederlandse kust, tot in Zeeland. Allemaal hebben ze geleerd hoe ze kunnen herkennen of een gestrande zeehond hulp nodig heeft. Tot hun uitrusting behoren een rieten reismand, voor het vervoer van een zeehond, en materialen, zoals een slang en een trechter, om de dieren vocht toe te dienen. EHBZ-ers volgen regelmatig een bijscholing en eens per jaar komen ze bij elkaar in Pieterburen om hun ervaringen uit te wisselen. Volgens Lenie 't Hart vormen de vrijwilligers de voelsprietten van de Zeehondencrèche in de natuur. “Ze zijn de ogen en oren van onze biologen.” En de EHBZ-ers zijn belangrijk voor de zeehondenpopulatie. “Het is onvoorstelbaar wat ze in de afgelopen veertig jaar aan dieren hebben verzameld: meer dan 5000 levende zeehonden en meer dan 7000 dode zeezoogdieren. Niemand in de wereld heeft zulke gegevens van een populatie. Wij wel, dank zij onze Eerste Hulp Bij Zeehonden.” Ze verwijst in dat verband naar Engeland, waar de zeehondenstand jaarlijks met 10 procent achteruitgaat. “Dat komt door de jeugdsterfte. Bij ons is dat niet zo. Waarom niet? Omdat wij 400 van de 800 jonge zeehonden die jaarlijks geboren worden redden en weer vrijlaten. Zo blijft de populatie in stand.”

PRACHTIGE ACTIE

Lenie 't Hart herinnert zich een prachtige actie van EHBZ-ers uit Katwijk en Noordwijk: “Ze hebben laatst een verdwaalde zeehond gevangen in de sluis van Leidschendam. In het binnenwater heeft een zeehond een grote kans op verdrinking, dus hij moest worden gered. Wat een spektakel! Iedereen was in actie: de brandweer, de politie, de dierenambulance; alles onder leiding van ons vrijwilligersteam. En wat bleek? De zeehond was onze Tomke, die we vorig jaar hadden vrijgelaten. Maar het was nog mooier dat het dier niets mankeerde en in prima conditie verkeerde, zodat de vrijwilligers hem zelf de volgende dag bij Hessel, onze EHBZ-man van Terschelling, weer konden vrijlaten. Een groter geluk bestaat er niet voor vrijwilligers: alle dieren moeten weer vrij!”

Voor meer informatie, zie de website www.zeehondencreche.nl.



Leen van Duin en zijn collega-vrijwilligers vormen de voelsprietten van de Zeehondencrèche in de natuur.

Bont voor Dieren blij met labelplicht in kleding

Wasbeer. Foto's: Stichting Bont voor Dieren.

Het Europees Parlement heeft onlangs regels aangenomen om consumenten te beschermen tegen het onbedoeld kopen van bont. Etiketten in textiel moeten vermelden of het materialen bevat van dierlijke oorsprong. Bont voor Dieren is blij met deze labelplicht.

Bontjassen mogen in Nederland dan niet meer in de mode zijn, bont wordt wel steeds vaker gebruikt als garnering van goedkope kleding, weet directeur Nicole van Gemert van Stichting Bont voor Dieren. “Bij jongeren zijn jassen met grote bontkragen modieus. Die zijn vaak van echt bont gemaakt. Dat geldt ook voor relatief goedkope kleding van bijvoorbeeld de markt.” Veel consumenten weten dit niet. Een enquête door *Radar* onder 65.000 respondenten wees onlangs uit dat tweederde van de Nederlanders ervan overtuigd is dat een jas met echt bont meer dan € 100,- kost. Onderzoek door Bont voor Dieren bracht een veelvoud aan jassen en andere producten op die al te koop zijn vanaf € 10,-. “Die lage prijs is mogelijk door import uit China. Daar zijn enorme bontfarms die goedkoop kunnen leveren, maar waar het met het dierenwelzijn slecht is gesteld”, vertelt Nicole van Gemert. Omdat veel mensen in de veronderstelling zijn dat het bij goedkope kleding gaat om namaakbont en er geen duidelijkheid is, kopen ze soms onbedoeld echt bont. Daarom is Van Gemert blij met de beslissing van

het Europees Parlement. “Hiermee geeft men ook gehoor aan de wens van consumenten. Want in hetzelfde onderzoek van *Radar* bleek dat 93 procent van de respondenten voor een labelplicht is.” Wat Bont voor Dieren betreft, mag de labelplicht nog wel verder gaan. Nicole van Gemert: “Het label zal vooralsnog uitsluitend verklaren dat er dierlijke producten in het artikel zitten, zoals leer, bont of veren. Liever hadden we gehad dat er op een jas zou staan dat er vier dode wasbeerhonden of twee vossen in zijn verwerkt. In Amerika is dit al het geval en dat wordt ook voor ons de volgende stap. Maar de politiek in Europa is stroperig.” Specifieke labels waarin de bontsoort wordt vermeld zullen volgens Bont voor Dieren tevens een grote stap voorwaarts betekenen in de handhaving van de verboden handel in honden-, katten- en zeehondenbont. “Die maken een eind aan het giswerk door douanes en inspectiediensten. Maar ook de huidige labelplicht is al een verbetering, omdat men nu tenminste kan zien of het gaat om echt of namaakbont.” De verplichting kent nog wel een overgangstermijn voor de industrie.

Het bedrijfsleven krijgt 2,5 jaar de tijd om zich erop voor te bereiden. Voor zelfstandige kleermakers komt er een vrijstelling voor op maat gemaakte textielproducten. Na twee jaar zal de labelplicht worden geëvalueerd. “Dan komen wij met ons voorstel om specifiekere te labelen”, aldus Nicole van Gemert.

Wilt u nu al zeker weten dat een kledingstuk geen bont bevat? Kijk dan op de website www.bontvoordieren.nl onder ‘Mode en lifestyle’ naar ‘Bontvrij!’. Hierop staan ketens en merken die schriftelijk hebben verklaard dat ze geen bont gebruiken.



Echt of namaak? Een label geeft uitsluitsel.



Hardere aanpak van dierenmishandeling

De overheid pakt dierenmishandeling harder aan. Zo gaan dit najaar de eerste *animal cops* de straat op, komt er een landelijk alarmnummer voor dieren in nood en mag het Openbaar Ministerie straks zwaardere straffen eisen tegen mensen die zich schuldig maken aan dierenmishandeling of -verwaarlozing.

KANTTEKENINGEN

Stichting Menodi is blij met de invoering van de dierenpolitie en hoopt dat de agenten voldoende bevoegdheden en mogelijkheden tot vervolging krijgen. Nu al zijn er duizenden meldingen per jaar van verwaarlozing of mishandeling van dieren. De capaciteit om meldingen nader te onderzoeken is echter zeer beperkt.

Menodi plaatst ook kanttekeningen bij de onduidelijke taakverdeling tussen de *animal cops*, de Algemene Inspectiedienst en de nVWA. Verder zou er meer aandacht moeten komen voor wat men aantreft bij de inbeslagname, welke zorg er op dat moment noodzakelijk is en wie die kan geven. Onafhankelijke dierenartsen en dierversorgers horen hierin een rol te hebben, want het is belangrijk dat mishandelde en verwaarloosde dieren niet nog meer trauma's oplopen. Ook de opvang en herplaatsing van dieren kunnen volgens Menodi beter. De Dienst Regelingen plaatst in beslag genomen dieren nu bij opslaghouders zonder zich af te vragen of hun welzijn daar gewaarborgd is. Voor de herplaatsing van dieren zijn al helemaal geen welzijnsregels opgesteld. Het gebeurt regelmatig dat dieren in de opslag of nadat ze zijn vrijgegeven worden doorverkocht aan handelaren die de dieren doden of verkopen aan het slachthuis.

Kortom, inbeslagname moet een uiterst weloverwogen traject zijn. Dit dient niet te worden afgehandeld door een dienst die dieren te veel als goederen behandelt en ze opslaat in plaats van opvangt.

In het regeerakkoord is afgesproken dat er deze kabinetsperiode (tot 2015) in totaal 500 *animal cops* komen. Jaarlijks zullen 125 agenten aan de Politieacademie worden opgeleid. De eerste lichter begon vorige maand en zal in oktober de straat op gaan om dierenleed aan te pakken.

De opleiding tot *animal cop* duurt drie tot vier maanden, verdeeld over twaalf dagen theorie en praktijk. De eerste lichter dierenpolitie bestaat uit gewone agenten, later worden ook rechercheurs opgeleid. Agenten van de dierenpolitie blijven *allround* politiemensen die bevoegd zijn voor alle onderdelen van het politiewerk.

De belangrijkste taak van de *animal cops* is de aanpak van dierenmishandeling en -verwaarlozing. Ze kunnen mensen straffen die dieren mishandelen, verlenen hulp en proberen dierenleed te voorkomen. Ook beoordelen ze meldingen die binnenkomen op het nieuwe alarmnummer 144 'Red een Dier'. Dat noodnummer start als de eerste *animal cops* in oktober aan de slag gaan. Overigens was eerder aangegeven dat het telefoonnummer 114 zou worden, maar dit is nu vanwege diverse redenen gewijzigd in 144.

144 'Red een Dier' wordt ondergebracht bij het Korps Landelijke Politie Diensten (KLPD). Deze dienst beoordeelt en registreert de binnenkomende telefoontjes. Bij een melding van acuut dierenleed (bijvoorbeeld als iemand ziet dat een eigenaar zijn hond mishandelt) onderneemt de

Nu al zijn er duizenden meldingen van mishandeling en verwaarlozing van dieren per jaar.

politie direct actie. Bij meldingen die niet dringend zijn, bekijkt het KLPD of de politie moet komen of dat andere gespecialiseerde organisaties moeten inspringen, zoals de Dierenbescherming of de Nieuwe Voedsel en Waren Autoriteit (nVWA). Dit is bijvoorbeeld het geval als er vermoedens zijn van dierenmishandeling.

ZWAARDERE STRAFFEN

Bij de hardere aanpak van dierenmishandeling horen ook zwaardere straffen. Het Openbaar Ministerie onderzoekt of dit kan binnen het bestaande strafbeleid. Als dat niet mogelijk is, past men dit beleid aan per 1 oktober. Vanaf dan kan het Openbaar Ministerie zwaardere straffen eisen tegen verdachten van dierenmishandeling. De maximum gevangenisstraf voor het mishandelen of verwaarlozen van een dier is nu nog drie jaar of een maximum geldboete van € 19.000,-. Daarnaast kan het Openbaar Ministerie de rechter vragen om een houdverbod. In dat geval mag iemand die veroordeeld is voor dierenmishandeling geen huisdieren meer hebben.



Kippen in een
traditionele legbatterij.

Foto's: CIWF



Er is nog veel te doen na het verbod van de legbatterij

Op 1 januari 2012 wordt het Europese verbod van de legbatterij van kracht, een mijlpaal in de strijd voor een beter leven voor dieren in de vee-industrie. Maar wie denkt dat alle kippen in Europa dan van de hel in de hemel terecht komen heeft het mis, stelt Geert Laugs van Compassion in World Farming.

De traditionele legbatterij is een van de ergste uitwassen van de vee-industrie. In krappe en kale kooien zitten meestal vier kippen opgesloten. Er is zo weinig ruimte dat de dieren nog niet eens met hun vleugels kunnen fladderen en het ontbreekt hen aan bijna alles wat nodig is om ook maar enig natuurlijk gedrag te vertonen. Een zitstok om 's nachts op stok te gaan? Een nest om een ei in te leggen? Strooisel om een stofbad te nemen? Een kip in een legbatterij kan er slechts van dromen. Onder druk van dierenbeschermers in heel Europa besloot de EU in 1999 de kale legbatterij te verbieden; een historisch besluit dat niet zonder gevolgen bleef. In de meeste Noord-Europese landen schakelden veel boeren over op diervriendelijkere systemen, zoals scharrelstallen of stallen met een vrije uitloop naar buiten. In Nederland besloten de supermarkten geen legbatterijeiëren meer te verkopen en Duitsland besloot tot strengere normen dan de EU voorschrijft. Momenteel stevent ons buurland zelfs af op een volledig verbod van alle kippenkooien!

ILLEGALE EIËREN

Toch kunnen nog niet alle kippen in de Europese Unie uitzien naar een beter leven. In een aantal landen lapt de industrie het legbatterijverbod aan haar laars. Na 1 januari 2012 zullen daar nog op grote schaal illegale eieren geproduceerd worden in verboden kooien. Sommige landen pleiten zelfs voor uitstel van het legbatterijverbod of vragen toestemming de illegale eieren na 1 januari te mogen blijven verkopen. Compassion in World Farming verzet zich daar met kracht tegen en weet zich gelukkig gesteund door de Europese Commissie en de Nederlandse regering.

En dan is er nog de zogenaamde 'verrijkte' kooi: een luxe legbatterij met enkele minimale voorzieningen, die na dit jaar wel toegestaan blijft in de Europese Unie. Ook deze kooien bieden hun bewoners onvoldoende welzijn. Nederland staat ze daarom niet toe en stelt de ruimere Duitse norm als minimum. Met een verhullende term wordt deze aangeduid als 'koloniehuisvesting'. In feite gaat het echter om grotere kooien van circa 2 vierkante meter waarin zo'n vijftig tot zestig kippen leven. Het is echter onwaarschijnlijk dat deze kooien in Nederland toekomst hebben. Dierenbeschermers zullen zich blijven verzetten tegen alle kippenkooien en Duitsland, waar de koloniehuisvesting werd bedacht, wil ook al weer af van dit systeem. Inmiddels leven verreweg de meeste legkippen in Nederland niet meer in kooien. In scharrel- en voliërestallen kunnen de kippen vrij door de stal bewegen en hebben ze veel meer mogelijkheden voor natuurlijk gedrag. De dieren blijven echter altijd binnen en zitten dicht op elkaar.

Gelukkig groeit ook het aantal kippen dat wel naar buiten kan. Voor al die kippen geldt echter dat er aan hun welzijn nog wat te verbeteren valt. Zo wordt bij de meeste dieren nog steeds een stuk van de snavel verwijderd om te voorkomen dat de kippen elkaar verwonden of doodpikken. En nog altijd worden er jaarlijks tientallen miljoenen mannelijke eendagskuikens gedood, omdat ze geen eieren leggen en te licht zijn om als vleeskip te worden vetgemest.

Compassion In World Farming (CIWF) is een actieve, internationale organisatie die opkomt voor het welzijn van landbouwdieren, waar ook ter wereld. Hun visie: een wereld waar dieren worden behandeld met compassie en respect, zonder vee-industrie en zonder verre veetransporten!

Website: www.ciwf.nl

Compassion in World Farming demonstreerde onlangs bij veertien Poolse ambassades, omdat dit land pleit voor uitstel van het legbatterijverbod.



VOOR DIEREN VAN DE ARK EN STICHTING JASMIJN



ASKA



JIP



SIMBA

Aska is een heel lieve Mechelse-herderteef van bijna 11 jaar. We weten niet zoveel over haar verleden. Ze heeft wel een tijdje nodig gehad om aan ons te wennen. Dit had een reden: **Aska** kwam gestrest bij ons binnen, omdat ze uit een zeer onrustige omgeving kwam. Haar eigenaar was gek op zijn hond, maar kon niet langer voor haar zorgen. Daarom zoeken we een nieuw baasje die **Aska** veel wil knuffelen en haar alle rust en liefde kan geven.

Jip is een leuke, vrolijke, enthousiaste, lieve en lompe hond. Hij is 4 jaar en heeft veel beweging nodig. Hij kan heel goed luisteren, dat heeft hij geleerd bij zijn vorige eigenaar. **Jip** is in het asiel gekomen omdat het niet goed ging met de kinderen. Hij kan ook niet altijd goed omgaan met andere honden en dat geldt waarschijnlijk ook voor katten. Toch is **Jip** echt een scheet van een hond die zeker een goed tehuis verdient!

Simba is een gesteriliseerde dame van bijna 9 jaar. Met een consequente aanpak luistert ze heel goed. En als haar nieuwe eigenaar een balletje met haar gaat gooien, dan zijn ze snel de beste vriendjes. In haar nieuwe tehuis mogen wel kinderen wonen, maar geen kleintjes. Daar kan **Simba** niet zo goed mee omgaan. Andere dieren, zoals honden, katten en konijnen, vindt ze ook niet leuk. Wie o wie wil met haar wandelen en een balletje gooien?

Wilt u **Aska**, **Jip** of **Simba** een fijn tehuis bieden? Neem dan contact op met dierenasiel De Ark in Harderwijk, tel.: 0341-416127, e-mail: info@dierenasieldeark.nl.

De Ark is een regionaal dierenasiel met de gehele Noord-Veluwe als werkgebied. Het asiel vangt ook zwerv- en afstandsdieren op uit de gemeente Zeewolde.

WHOOPEY

Whoopey is een mooie dame van circa 5 jaar oud. Na een zwerversbestaan is ze door ons gevangen. Nu zijn we voor haar op zoek naar een nieuwe eigenaar die veel tijd voor haar heeft. Want **Whoopey** is de liefste kroelkat van de wereld! Ze vindt aandacht heerlijk en ligt graag op onze schoot of in onze armen te spinnen. Omdat **Whoopey** kattenaids heeft, mogen er geen andere katten zijn en moet ze binnen blijven. Deze ziekte is namelijk overdraagbaar op katten (niet op mensen of andere dieren). Op dit moment is **Whoopey** in een heel goede conditie en we hopen dat ze nog jaren gezond blijft voordat de kattenaids toeslaat.

Voor meer informatie over **Whoopey** of onze andere katten, kijk op www.stichtingjasmijn.nl.

Stichting Jasmijn in Zeist, tel.: 030-6974307, e-mail: stichtingjasmijn@planet.nl.

Stichting Jasmijn zorgt voor de tijdelijke opvang van zwervkatten en kittens die extra zorg, liefde en aandacht nodig hebben. De stichting wil zoveel mogelijk katten plaatsen in een liefdevolle, huiselijke omgeving.



Dier en eigenaar vaak snel herenigd dankzij Amivedi

Stichting Amivedi registreert kosteloos vermiste en gevonden huisdieren in Nederland. De vrijwilligers van de stichting hebben veel ervaring en goede contacten, waardoor de kans groot is dat een vermist of gevonden huisdier weer terugkomt bij de eigenaar.

Amivedi-Nederland is de werknaam van Stichting Amivedi, die al bijna 75 jaar bestaat. In die tijd is de registratie van gevonden en vermiste huisdieren flink verbeterd. Daarbij werkt de stichting goed samen met dierenasiels, dierenambulances, dierenartsen en politie, waardoor de eigenaar vaak weer snel met zijn dier kan worden herenigd. Verder hebben veel vrijwilligers van Amivedi contacten met plaatselijke of regionale media. Hierdoor komen meldingen onder de aandacht van een groot publiek. Dat maakt de kans op een snelle terugkomst van het dier bij de eigenaar nog groter.

Amivedi werkt met meer dan honderd hulpposten, verspreid over het land. Er is er dus altijd wel eentje in de buurt.

Wie een huisdier mist of vindt, kan dit melden bij een hulppost. Bij het centrale informatienummer 0900-AMIVEDI (0900-2648334) verwijst men mensen door naar de juiste hulppost. Dit nummer kost € 0,15 per minuut en is dagelijks bereikbaar van 9.00 tot 21.00 uur. De vrijwilligers van de hulpposten registreren zo nauwkeurig mogelijk alle gegevens van het dier. Belangrijk daarbij is een zo duidelijk mogelijk signalement. Overigens zijn de hulpposten niet iedere dag continu bereikbaar. Immers, alle medewerkers van Amivedi zijn vrijwilligers. Het kan daarom gebeuren dat bellers het later nog eens opnieuw moeten proberen.

Wel altijd bereikbaar is de website www.amivedi.nl. Via deze site kunnen ook vermiste of gevonden dieren worden opgegeven. Daarbij is het mogelijk om een foto te plaatsen. Verder bevat de website een overzicht van gevonden en vermiste dieren, uitleg over Amivedi, zoektips, links en een gastenboek.



LET OP!

De donateursadministratie is maandag t/m vrijdag van 9.00-16.00 uur te bereiken op: 0900-9006366 (€ 0,15 per minuut). Donateurswijzigingen kunt u doorgeven door:

1. Een formulier in te vullen op de donateurspagina van onze website www.menodi.nl.
2. Een briefje te sturen naar Donateursadministratie Menodi, Postbus 6114, 7503 GC Enschede.
3. Te e-mailen naar administratie@menodi.nl.

COLOFON

Stichting Menodi

Graafseweg 274 (kamernummer 2.16)
6532 ZV Nijmegen
Telefoon: 085-8768698
www.menodi.nl - info@menodi.nl

Redactie:

Martine de Klein en Jeroen Koedam
Lay out: Studio Aard
Druk: Prevo, Gouda

Om het milieu te sparen is deze nieuwsbrief gedrukt op kringlooppapier. De *sealing* is gemaakt van polyethyleen en kan worden gerecycled. Voor meer informatie kijk op: www.plasticheroes.nl.

PARTNERS

Stichting Menodi werkt met partners die zij financieel of in natura ondersteunt. Eventueel kunnen partners advies en hulp vragen als het gaat om herplaatsing van dieren, fondsenwerving of *public relations*. De partners van Stichting Menodi zijn:

Zeehondencrèche Lenie 't Hart
Pieterburen

'Goofy'
Oldenzaal

(asiel voor konijnen en cavia's)

Adoptiestichting Voor Het Bejaarde Paard
Vlaardingen

Stichting De Leemweg
Zandhuizen (opvangtehuis voor rundvee)

Stichting Vissenbescherming
Heemstede

Stichting Poezenbel
Huissen (castratieprojecten zwerfkatten)

Stichting Jasmijn
Zeist (katten- en kittenopvang)

Stichting Fideilin Support
Waddinxveen
(zwerfkattenproject)

Stichting Melief
Sögel (Duitsland)
(opvang boerderij- en huisdieren)

Stichting Animal Rescue Team
's Gravenhage
(opvang boerderij- en huisdieren)

Stichting Werelddieren
Arnhem
(steun aan buitenlandse asielen)

Stichting Stem voor Dieren
Leiderdorp

Vereniging Wilde Dieren de Tent Uit
Almere

Federatie Dierenambulances Nederland
Maarn

Stichting Dierenambulance
Nijkerk

Stichting Dierenambulance
Doetinchem

Stichting Dierenambulance
Ermelo/Harderwijk

Dierenambulance Vianen e.o.

Stichting Dierenambulance Zuid West Veluwe
Heelsum

Stichting Pup in Nood
Amsterdam
(dierenambulance en opvang pups)